

Datum:	15 sep. 2013 (wk 37)
	Zoetermeer
Votum / zegengroet	
Openingslied	Psalm 25 : 1 en 4
wet	
Lied na de wet	Gezang 156
Gebed om opening van Gods Woord	
Kinderlied / schoolpsalm	Gezang 159
1e schriftlezing	Genesis 3 : 1 - 7
Lied na de schriftlezing 1	Psalm 6 : 1 - 3
2e schriftlezing	Job 1 : 1 - 12
Lied na de schriftlezing 2	Psalm 128
Tekst	Job 1 : 9
Preek	
Amenlied na de Preek	Psalm 31 : 1 en 2
Collecte	
Gebed over Preek en Voorbeden	
Slotzang	Gezang 162 : 1 en 4
Zegen	De Heer zegent jullie en beschermt jullie, De Heer kijkt jullie welwillend aan en is jullie genadig, De Heer heeft jullie lief en geeft jullie vrede

Intro: waarom dien je God?

De vraag waarmee ik vanmorgen begin, is heel eenvoudig.
Maar het antwoord kan ontzettend moeilijk zijn.

Waarom dien ik God eigenlijk?

Vraag je je dat ooit af?

Wie weet stel je die vraag niet aan jezelf, maar dan zijn er wel anderen die het vragen.
Je burens bijvoorbeeld, die je week in week uit met een stapeltje vrome boekjes naar de kerk zien rijden. Of die je zien bidden op de camping.

Of je kinderen. Zeker wanneer zijzelf niet zo gemotiveerd zijn om God te dienen. Of weinig zin hebben in al die dingen die daar mee samenhangen. Met vrome boekjes naar de kerk gaan en bidden op de camping, bijvoorbeeld.

God dienen? Wat wordt je daar nu beter van? Wat levert dat op?

En daar sta je. Zeker als je God je hele leven gediend hebt, omdat dat nu eenmaal zo ging. Of omdat het moest van je ouders, en jij wel gewoon deed wat zij zeiden. Dan heb je geen sterk antwoord voor je burens, en al helemaal niet voor je kinderen.

Of wanneer je God tot nu toe gediend hebt omdat je er van uitging dat hij liefdevol en zorgzaam en rechtvaardig was. Je voelde je gewoon veilig bij God. En je had ook veel aan hem te danken, toch?

Maar nu zijn er in je leven dingen gebeurd die daar niet op kloppen. Je werd wel ernstig ziek, of een van je kinderen. Je verloor je baan, of je partner bleek je te bedriegen.

En God stond er bij en keek er naar. Weg veiligheid, weg vertrouwen.

Waarom dien ik God eigenlijk?

Wat wordt ik daar beter van?

En wie zit er eigenlijk op te wachten?

In de komende weken gaan we ons verdiepen in deze vragen, aan de hand van het boek Job. Daar verschijnt eerst Job op het toneel, en daarna God en de Satan. En de grote vraag die in hoofdstuk 1 boven de tafel blijft hangen is: Waarom dien je God eigenlijk?

Als ik God dien

En laten we dan beginnen bij het *dienen* van God.
Wat houdt het in, dat ik God dien?

Job dient God. Dat staat niet in vers 1, waar hij aan ons wordt voorgesteld. Maar in vers 8, waar God Job aanduidt als “mijn dienaar Job”

Uit de beschrijving van Job leren we drie dingen die kenmerkend zijn voor het dienen van God. Over Job wordt gezegd dat hij rechtvaardig en onberispelijk was, en dat hij “het kwaad meed”. Dat is een opvallende manier van spreken. Job gaat het kwaad uit de weg. Onberispelijk en rechtvaardig zijn, betekent kennelijk niet dat je automatisch het goede kiest, omdat je zo’n goed karakter hebt. Het is een bewuste keus. Je mijdt het kwaad.

Die manier van spreken doet denken aan Genesis 3, en de geschiedenis van de zondeval. We hebben die geschiedenis vanmorgen gelezen omdat er opvallende overeenkomsten zijn tussen Job 1 en de Genesis 3.

In Genesis 3 wordt beschreven hoe de mens zich door de slang laat verleiden om van de verboden vruchten te eten. En dat doet de mens om “aan God gelijk te zijn en kennis te hebben van goed en kwaad”

Job leeft na de zondeval. Hij leeft zelfs betrekkelijk kort na de zondeval. Uit de omschrijving van zijn leefsituatie kunnen we opmaken dat hij leefde in de vroege oudheid, waarschijnlijk nog voor Abraham. Het verhaal speelt niet in Israël, maar in “Het Oosten”. Daar kwam Abraham vandaan, daar kwam de hele mensheid vandaan, daar immers had ooit de hof van Eden gelegen. De hof waar de mensheid schitterend was begonnen, maar zich al gauw tegen God had gekeerd. Toen waren Adam en Eva, en met hen de hele mensheid, verdreven uit het paradijs. En veroordeeld tot een bestaan van hard werken, en met veel moeite kinderen krijgen.

En in de tijd, tussen Eden en Abraham, duikt Job op. Hij wil niet gelijk zijn aan God, maar hij *dient* hem. Hij accepteert de verhoudingen die God ingesteld heeft. Hij heeft ontzag voor God, lezen we. En ook al heeft Job kennis van goed en kwaad, toch gaat hij het kwaad uit de weg.

En dat is bij hem niet alleen een kwestie van gedrag en uiterlijkheid, maar het komt voort uit een gelovig hart. Dat mogen we opmaken uit de manier waarop hij nadenkt over zijn kinderen. Die kinderen zijn dol op feesten. Ze doen het regelmatig en trekken er een volle week voor uit. Daar hebben ze kennelijk de tijd en het geld voor. En van dat feesten als zodanig wordt hier trouwens geen kwaad woord gezegd. Ook niet van het eten of drinken op die feesten. Ze hebben het goed met elkaar, en omdat de broers precies met z’n zevenen zijn, kunnen ze in zo’n feestweek allemaal een keer de gastheer zijn. Hun zussen, die kennelijk nog thuis woonden, worden ook uitgenodigd. Helemaal tof. Jobs zorg betreft het hart van zijn kinderen. Wanneer je leven zo probleemloos en feestelijk verloopt, dan kun je gemakkelijk denken: waar heb ik God helemaal voor nodig? En dan zeg je God in je hart vaarwel.

En daarom laat hij ze, na elke feestweek, aantreden voor een reinigingsritueel. Een brandoffer, dat bedoeld is om ze te reinigen van alle eventuele verkeerde gedachten en daden. Zodat ook zijn kinderen weer in staat waren om God in alle oprechtheid te dienen.

En zo leren we van Job wat het inhoudt om God te dienen: ik heb ontzag voor God, ik ga het kwaad uit de weg, en leef rechtschapen. Ik geef mijn hart aan God, en ik leef dat voor aan mijn kinderen.

is God daar blij mee

Zo dien ik God en daar is God blij mee
God is blij en laat dat merken in de hemel

Dat zien we gebeuren in de volgende scene.

We zijn getuige van een soort hemels werkoverleg.

Daar komen de hemelbewoners hun opwachting maken. De vertaling hemelbewoners is niet zo heel gelukkig gekozen. Uiteraard gaat het om hemelbewoners, maar dat zijn er nogal veel. In andere vertalingen worden ze de “de zonen van God” genoemd. Het is duidelijk dat het gaat om een heel select groepje dienaren, die kennelijk namens God kunnen handelen en zijn bevelen uitvoeren, en die ook nagaan wat er allemaal op de aarde gebeurt.

In dat werkoverleg roemt God zijn dienaar Job.

En daarbij gebruikt hij exact dezelfde woorden als vers 1.

In vers 1 zijn we nog op de aarde, daar is een aardse schrijver bezig om Job de hemel in te prijzen. Maar, zo blijkt in vers 8, niet alleen mensen zijn onder de indruk van Job, ook God noemt hem rechtschapen en onberispelijk. En te midden van dit groepje hemelse officieren wordt hij met ere genoemd.

Mocht je met de vraag zitten waarom je God zou dienen, en wat dat oplevert, dat krijg je hier een eerste antwoord en bepaald een indrukwekkend antwoord.

God is blij met jou dienst, met je rechtschapenheid en met je onberispelijkheid.

En mocht je onderuitgaan, of afdwalen, dan is God blij met je bekering.

God verdient ontzag, daar mag hij aanspraak op maken, want het komt hem toe.

Maar wanneer God wordt gediend, dan laat hem dat niet koud.

Die houding had God ook al direct na de zondeval. De mens laat God in de steek, maar God zoekt de mens weer op. De mens moet het paradijs uit, maar God blijft daar niet achter. God gaat mee, de geschiedenis in. Hij is er bij als we ons in het zweet werken, en als we met pijn en moeite kinderen op deze wereld zetten. Hij is er bij als we voor moeilijke afwegingen staan. Tussen leven en dood en tussen goed en kwaad.

Hij beschermt ons, en gunt ons, ondanks de zondeval, zijn nabijheid en het goede der aarde. Voor Job is God bijzonder gul geweest. Zijn leven is rijk gezegend door God. Hij is de rijkste man van zijn tijd. Dat God mensen zo rijk zegent, met aardse goederen, is geen regel en al helemaal geen recht. Maar het is wel een signaal dat God het goede gunt aan allen die hun leven helemaal aan hem toevertrouwen.

Want daar is God blij mee.

maar de Satan vertrouwt het niet

God is blij, en spreekt blij over Job
maar de Satan vertrouwt het niet

Een van de hemelse officieren is Satan.

Dat is opmerkelijk voor ons, want wij kunnen ons nauwelijks voorstellen dat Satan iets te zoeken heeft in de hemel. Toch loopt hij hier gewoon rond. En er zijn meer bijbelgedeelten

in het Oude Testament waar we hem in de hemel tegenkomen. Pas na de Jezus' hemelvaart is zijn rol in de hemel uitgespeeld. Maar tot die tijd was hij hinderlijk aanwezig in de hemel.

Steeds heeft hij dan de rol van de tegenstem. Degene die Gods woorden wantrouwt en verdraait. En daardoor God en de mensen tegen elkaar op zet.

Ook hier ligt een verbinding met Genesis 3. De mens is in zonde gevallen. Dat heeft de Satan al heel vroeg voor elkaar gekregen. En daarmee leek de ondergang van de mensheid een kwestie van tijd. Mensen gingen God en ook elkaar wantrouwen, en al spoedig viel het eerste dodelijke slachtoffer.

Maar, God liet de mensheid niet in de steek. In een zondige en gebroken wereld grijpt God reddend en genezend in. Hij stelt mensen in staat om de goede keuzes te maken, om rechtschapen en onberispelijk te zijn. Hij beschermt de mensen, tegen de gevolgen van de zonde. Ze hebben weer ontzag voor God en dienen hem.

Je kunt je voorstellen dat Satan onaangenaam getroffen was door deze ontwikkelingen. Had hij net lekker de mensheid verleid, komt God met een reddingsplan. En als God dan ook nog een beetje gaat lopen opscheppen over die Job, dan vind hij het welletjes. En hij komt met de dodelijke vraag waar het hele verdere boek Job om draait: "Zou Job werkelijk zonder reden zoveel ontzag voor God hebben?" U beschermt die man, inclusief z'n gezin, u zegent zijn werk, u maakt hem steenrijk, Vind je het dan vreemd dat hij zo vroom is?

De Satan is heel goed in foute vragen. En deze vraag is ontzettend fout.

In de eerste plaats wordt Job hier zwart gemaakt en gewantrouwd. Job lijkt wel vroom, en oprecht en een dienaar van God, maar dat is schijn. Hij dient God niet om wie God *is*, maar om wat God allemaal *geeft*.

Het is een satanische vraag, en een foute vraag. Maar het is aan de andere kant een vraag waar niemand van ons om heen kan. *Waarom dien ik God eigenlijk? Doe ik dit werkelijk "zonder reden." Ben ik trouw aan God, omdat ik ontzag voor hem heb? Ontzag dat hem toekomt, omdat hij de Schepper is en ik slechts het schepsel? Of dien ik God omdat ik er beter van word, of hoop te worden?*

In de tweede plaats maakt de vraag van Satan maakt God zwart. God wordt weggezet als een God die de mensen omkoopt, met zijn zegeningen. Na de zondeval deed God nog stoer, over de mensen die zich in het zweet moeten werken en met pijn en moeite kinderen krijgen, maar nu worden ze door God gelijmd met een goed leven en een groot gezin.

En opnieuw worden we aan het denken gezet. Wat is mijn eigen beeld van God?

We leren uit de Bijbel dat God goed is, en rechtvaardig en liefdevol. Een beloner van wie hem ernstig zoeken. En nog veel meer dingen. Maar we lopen het risico dat we van al die eigenschappen ons eigen beeld vormen. Een gesneden beeld, waar God op moet lijken. En o wee, wanneer God iets doet dat wij niet liefdevol vinden, of iets dan niet past binnen onze definitie van rechtvaardigheid. Of als God ons op een andere manier beloont dan wij hadden gewenst. Mag dat dan ook nog van ons?

Of zijn we dan ons vertrouwen kwijt?

en stookt in een goed huwelijk

door zijn wantrouwen stookt Satan in een goed huwelijk

Satan zet God en Job tegen elkaar op.

Ik hoop dat jullie inmiddels diep in het verhaal zitten. En je adem inhoudt. Want het is niet gering wat hier gebeurt. Er zijn weinig plaatsen in de Bijbel waarbij God zo, recht in zijn gezicht, voor een valsspeler wordt uitgemaakt. Wat gaat God doen?

Er zijn weinig opties over. Schop die Satan er uit, zou je denken. Maar dat doet God niet. Gelukkig niet. Want dat zou inderdaad een vorm van vals spel geweest zijn. En de vraag zou ook nog eens boven de tafel zijn blijven hangen. Waarom dient Job God? Is dat werkelijk zonder winstoogmerk?

Om die vraag voor eens en voor altijd de wereld uit te helpen, besluit God om op de suggestie van de Satan in te gaan. Denk je werkelijk dat Job zo in elkaar zit Satan. Denk je werkelijk dat mijn dienaren me alleen maar dienen omdat ik ze zegen en het goede geef? Dat is niet zo, en dat zal ik je bewijzen.

En dus krijgt Satan hier toestemming om Job alles af te nemen wat hij heeft. Satan mag stoken in het goede huwelijk tussen God en Job.

Het kan zijn dat God dit ook toelaat in jou leven. Of heeft toegelaten. Dat God je iets afneemt, waarmee hij je eerst had gezegend. Je geld, je baan, je partner of je kind.

Dat kan heel veel pijn doen, zowel voor ons als voor God. En het kan veel vragen oproepen over Gods macht of Gods liefde, of Gods rechtvaardigheid. Allemaal terechte vragen. Maar hier in Job 1 wordt de vraag gesteld die nog veel spannender is, en die God ook in jouw leven niet boven de tafel wil laten hangen.

Waarom dien ik God? Hoe sterk en hoe belangeloos is mijn liefde voor God? En heb ik diep ontzag voor God?

Als Satan gaat stoken, in mijn huwelijk met God, stookt hij dan in een goed huwelijk, waar de liefde standhoudt, ook in kwade dagen?
Dat is de vraag waar het God om gaat,

besluit: wordt vervolgd!

Satan gaat welgemoed op weg. Hij is overtuigd van zijn eigen gelijk en weet zeker dat Job God in zijn gezicht zal vervloeken.

Ook God is vol vertrouwen. Hij heeft de hele wereld in zijn hand. Ook de Satan, en die houdt zich stipt aan de grenzen die God stelt.

En hij heeft ook Job in zijn hand. In de palm van zijn hand. Beschermd door zijn liefde en almacht.

Dat neemt niet weg dat er heel spannende dingen staan te gebeuren. Met Job, maar ook met ons. En dat we nog veel zullen ontdekken over wie God is en wie niet. Door het lezen in Job, en ook door wat ons persoonlijk zal overkomen. Of is overkomen. Gebeurtenissen die we daardoor met nieuwe ogen gaan bekijken.

Spannend genoeg. Maar ook wij mogen ons veilig weten in de palm van Gods hand

Amen

Verwerkingsvragen

In de preek wordt de vraag gesteld: Waarom dien ik God?

En Satan spitst dat toe op: Is het “om niet”, d.w.z. zonder winst oogmerk?

Dat zou een vraag kunnen zijn om in de kring eens in alle eerlijkheid onder ogen te zien.

Een andere vraag is de zorg die Job heeft voor zijn kinderen.

Waarschijnlijk herkenbaar voor veel ouders. Welke dingen doe jij als ouder wanneer je je zorgen maakt over de vraag of ze “God in hun hart vaarwel hebben gezegd”.

Aan het slot van de preek wordt iets gezegd over je beeld van God.

Heb je wel eens meegemaakt dat je je eigen beeld van God moest bijstellen op basis van wat je las in de Bijbel, hoorde in een preek, of vanwege dingen die je meemaakte in je leven.

Afgezien van boevenstaande zit de preek vol met vragen, of hij roept vragen op.

Die zou je als kring kunnen inventariseren. En gebruiken voor een bespreking.